

Rondom Ons

Contactblad voor bewoners en
bezoekers van wzc Meredal
Zomer 2023 - 3de kwartaal

Inhoudsopgave

Voorwoord door Geert Hermans p. 3

Even terugblikken p. 5

Nieuwe bewoners p. 11

Nieuw personeel p. 13

Jarigen van juli, augustus en septemberi p. 14

Jaarthema vakantieherinneringen p. 18

Quiz p. 26

Voor u genoteerd p. 30

Overleden bewoners p. 32

Groepsinterview p. 34

Bewoner in de kijker p. 38

In de kijker - werkgroep comfort en ergonomie p. 40

Het belangrijkste is om een warme en gasturige sfeer te creëren ...

Geert Hermans

EDITO

Beste bewoner en familie

Het woonzorgcentrum is misschien niet de traditionele vakantiebestemming, toch doet onze ploeg haar uiterste best om een aangenaam vakantiegevoel te creëren bij de bewoners van Meredal.

Dat doen we met onze themadagen waarbij het woonzorgcentrum wordt omgetoverd tot een vakantiebestemming met muziek, kleding, of een speciale culturele dag waarbij de focus ligt op een bepaald land of regio.

Een vast element is het fietsen met de bewoners tijdens de ronde van Frankrijk.

Niet te vergeten zijn de verschillende culinaire ervaringen met speciale gerechten en drankjes die in verband staan met vakantiebestemmingen. Denk maar aan picknicks, ijsjes, tropische vruchtensappen of maaltijden uit verschillende landen. Hiermee creëren wij een sfeer die de smaken en geuren van vakantie oproept en versterkt.

Accenten worden gelegd door de creatieve decoraties van de gemeenschappelijke ruimtes met vakantiegerelateerde accenten, zoals bloemen en planten, strandstoelen, schelpen, foto's van exotische bestemmingen of andere decoratieve elementen die herinneringen aan vakantie oproepen.

Redactie

Carla De Block

Veronique Rosseel

Mieke Vermassen

Raymond Van Den Eeckhout

Bea Wauters

Muziek en entertainment spelen een belangrijke rol zoals livemuziek of optredens van artiesten. Denk hierbij aan zomerse deuntjes, wereldmuziek of muziekstijlen die herinneringen aan vakantiebestemmingen oproepen. Het belangrijkste is om een warme en gastvrije sfeer te creëren waarbij bewoners zich ontspannen en gelukkig voelen.

Wij worden hierin ontzettend geholpen door onze fantastische ploeg vrijwilligers. Zij maken het mogelijk om de bewoners een onvergetelijk zomer gevoel aan te reiken.

Graag zien wij elkaar op één van de komende activiteiten.

Geert Hermans.

EDITO

Redactie

Carla De Block

Veronique Rosseel

Mieke Vermassen

Raymond Van Den Eeckhout

Bea Wauters

EVEN TERUGBLIKKEN

LENTE 2023

Boomwackers'show'

Samen wandelen

Spelletjes met Pasen

Lenteknutselen

EVEN TERUGBLIKKEN

LENTE 2023

Verjaardagsontbijt

Samen soep maken

Samen bakken

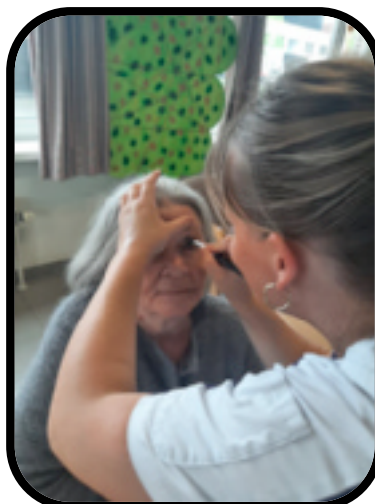

Moederdagbingo

Verwennerij met Moederdag

Uitstap Vlierzele

EVEN TERUGBLIKKEN

LENTE 2023

Poëzie door de vrijwilligers

Contactkoor

Schlagerfestival

Nieuwe bewoners

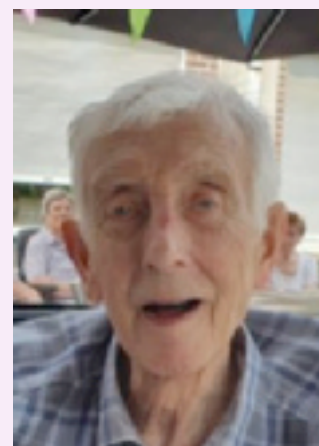
Wij verwelkomen **Ghislene De Meyer** op kamer 2.03 van Sterrebos. Zij is afkomstig van Nieuwerkerken.

Wij verwelkomen **José SPIERS** op kamer 2.26 van Sterrebos. Hij woonde voorheen in een assistentiewoning De Merelaar samen met zijn echtgenote Mariette Coppens. Hij is afkomstig van Aalst.

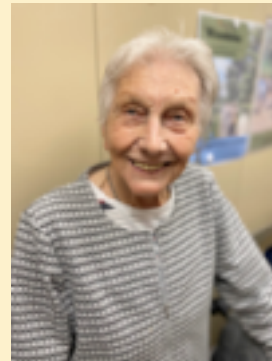

Wij verwelkomen **Paul Keppens** op kamer 0.32 van Lijsterbos. Hij is afkomstig van Aalst.

Nieuwe bewoners

Wij verwelkomen **Maria KUPPENS**
op kamer 1.14 van Blauwbos.
Zij is afkomstig van Erpe-Mere.

Wij verwelkomen
Mariette COPPENS
op kamer 2.26 van
Sterrebos.
Zij woonde in een
assistentiewoning in
De Valeriaan.
Zij is afkomstig van
Aalst.

Wij verwelkomen
Jeanne
SCHOCKAERT op
kamer 2.10 van
Sterrebos.
Zij is afkomstig van
Aalst.

Welkom bij ons...

Wij verwelkomen onderstaande nieuwe medewerkers

Breynaert Liesl : zorgkundige mobiele equipe

Scholte Peggy : onderhoudsmedewerkster

Lammens Lindsay : zorgkundige logistiek, Sterrebos

Dewulf Tamara : zorgkundige, Lijsterbos

Karapetyan Juleta: onderhoudsmedewerkster

De Smedt Femke: onderhoudsmedewerkster

D'Haeseleer Els: onthaal en administratief medewerkster

De Boevere Tiffany: onderhoudsmedewerkster

Verhoeven Leen: logistiek medewerkster

Dellaert Vanessa: verpleegkundige, Sterrebos

Gelukkige verjaardag!

Bewoners jarig in juli 2023

12 juli **Norma Van Nuffel** 83 jaar - Blauwbos

---

13 juli **Simone Delahousse** 76 jaar - Sterrebos

---

17 juli **Lian Slootmans** 87 jaar - Sterrebos

---

18 juli **Angele Volkaert** 84 jaar - Sterrebos

---

23 juli **Remi Omer** 90 jaar - Lijsterbos

---

25 juli **Rosa Roelandt** 90 jaar - Blauwbos

---

25 juli **Irène Van Lysebetten** 84 jaar - Blauwbos

---

26 juli **Diane Schockaert** 89 jaar - Lijsterbos

---

29 juli **Odette Van Geyt** 79 jaar - Lijsterbos

Bewoners jarig in augustus 2023

4 augustus **Maria Vermaeren** 80 jaar - Sterrebos

---

5 augustus **Gabrielle De Cooman** 85 jaar - Blauwbos

---

10 augustus **Mariette D'haese** 84 jaar - Lijsterbos

---

15 augustus **Lutgard Van De Perre** 88 jaar - Blauwbos

---

27 augustus **Yvonne Stalpaert** 90 jaar - Lijsterbos

---

30 augustus **Maria Kuppens** 96 jaar - Blauwbos

---

31 augustus **Julia De Kerpel** 88 jaar - Lijsterbos

Gelukkige verjaardag!

Bewoners jarig in september 2023

1 september **Cecilia Van Herpe** 95 jaar - Lijsterbos

---

2 september **Christiane Van Gyseghem** 81 jaar - Lijsterbos

---

18 september **Simonne Goethals** 90 jaar - Sterrebos

---

23 september **Emma Buysse** 86 jaar - Lijsterbos

---

24 september **Renilde Sterck - Zr Amanda** 92 jaar - Blauwbos

---

27 september **Michael Beeckman** 89 jaar - Blauwbos

---

30 september **Odette Meuleman** 81 jaar - Blauwbos

---

30 september **Alphonsine Praet** 82 jaar - Sterrebos

Bloemen hebben zoveel kleuren,
bloemen hebben zoveel geuren.
Bloemen om geluk te wensen,
verschillende bloemen voor
verschillende mensen.
Speciaal voor jou deze
bloemenkaart,
en veel geluk omdat jij verjaart!

Gelukkige verjaardag!

Personeel jarig in juli 2023

3 juli **Monique De Nijs** 62 jaar - Lijsterbos

---

5 juli **Ann Debruyne** 55 jaar -

---

5 juli **Saskia Ponnet** 46 jaar - keuken

---

7 juli **Celien Lievens** 27 jaar -

---

9 juli **Monique Mbambu** 21 jaar -

---

12 juli **Nele Brondeel** 50 jaar - kiné

---

16 juli **Rani Vinck** 21 jaar -

---

18 juli **Rudy Neetens** 59 jaar - onderhoud

---

18 juli **Ruby Fernandez** 36 jaar - onderhoud

---

24 juli **Lydia Roos** 58 jaar - administratie

---

29 juli **Iris Merrie** 52 jaar - Lijsterbos

---

30 juli **Tatjana Sturbois** 31 jaar

Personeel jarig in augustus 2023

11 augustus **Maya Makdissie** 29 jaar -

---

13 augustus **Marijke Verschingel** 63 jaar - Lijsterbos

---

17 augustus **Sarah Haentjens** 40 jaar -

---

21 augustus **Marissa Bauwens** 23 jaar - ergo/animatie

---

22 augustus **Nathalie De Schrijver** 37 jaar - Lijsterbos

---

26 augustus **Anneke De Meester** 48 jaar - nachtploeg

---

26 augustus **Sarah Francis** 40 jaar - administratie

Gelukkige verjaardag!

Personeel jarig in augustus 2023

27 augustus Gladys Guevarra 43 jaar - onderhoud

---

28 augustus Tiffany De Boevere 23 jaar -

Personeel jarig in september 2023

3 september **Christine Van Impe** 64 jaar - nachtdienst

---

7 september **Liesl Breynaert** 21 jaar -

---

20 september **Geert Hermans** 54 jaar - directie

---

21 september **Femke De Smedt** 22 jaar -

---

24 september **Nick Bisback** 33 jaar - keuken

---

28 september **Silke Van Der Eecken** 40 jaar -

---

30 september **Kirsten De Cock** 33 jaar -

Vakantieherinneringen ...

Jaarthema 2023

Vakantie is wandelen

Wandelen, is een essentieel bestanddeel van het leven . Wandelen is één worden met de natuur, is zichzelf aanvaarden als een deel van die natuur. Het verdrijft doemscenario's, creëert blijheid en rust, doet geloven in de waarde, in de zin van elk leef-moment. Marcheren levert tevens het bewijs dat het lichaam zich nog steeds in prima conditie bevindt

In de lente wandelen langs de kronkelwegeltjes door de stille dorpjes, de paadjes die zich slingeren tussen de groene weiden, de boswegeltjes die zich een weg zoeken tussen de hoge bomen, alles is zo heilzaam ontspannend. De stappen zijn vitamines voor het bestaan, leren te relativeren en blij te zijn met en in het leven.

In de zomer ogen de rivieroeveren prachtig. Wanneer daarbij het zonlicht schittert tussen de zacht wiegende bomen, of glinstert op het helder watertapijt lijkt het wel of men enkele uurtjes in "de tuin van Eden" vertoeft. De oevers vormen vele mooie maar weinig gekende plekjes die nog niet door economische activiteiten of toeristische wildbouw vernietigd zijn. Een doop in de natuur is het waarbij men terugkeert als herboren.

Uren marcheren in Gods heerlijke natuur met kalende zacht wiegende boomtoppen, donkerbruine akkers. Bij het wandelen leert men het "falen" in het leven te relativeren. Het materieel niet bereikte, de niet gerealiseerde verwachtingen, het niet vervuld zijn van bepaalde ambities. Het vervliegt stap na stap, genietend van het leven van het eenvoudig mens zijn.

Vakantieherinneringen...

Jaarthema 2023

In de winterperiode lijkt de natuur doods.

Maar dit is gezichtsbedrog, want de natuur geniet enkel van een zalige rust.

De bodem bereidt zich in stilte voor op het ontkiemen van de gewassen. (Straks zal het landschap één mooie Van

Goghschilderij worden.) Het lijkt nu alsof

een enorme kracht zich nog even in

Bij een wandeling ordent zich de denkwereld. Het lichaam wordt heerlijk vermoeid, de geest wordt zich bewust van het geluk in het bedwang weet te houden. Die ingehouden leven. Men weet de detailproblemen en de kleine zorgen van zich af te zetten om intensief te genieten van het leven. Het bestaan wordt door natuurkracht ervaren, men vaak bij het winterwandelen. Ook ontstaat zijn eervoud zinvol. Wandelingen zijn drugs die je in een droomwereld dan het gevoel tot een vernieuwd leven te komen. De natuur wordt later vertoeven. En drinkt men na de wandeling enkele glaasjes wijn hierbij ervaren als een vriend die je toefluistert dat men als mens weinig dan wordt het leven zalig. Wie dit leven niet eert, is het leven zelf niet nodig heeft om echt gelukkig te zijn.

Het realistisch bekijken van het eigen zijn leidt tot het blij aanvaarden, tot het intens tevreden zijn. De soms schijnbare leegte in het bestaan wordt overstelpt met geloof, met hoop en vooral met liefde. De onkunde de liefde voor het bestaan te uiten wordt echter ervaren als een groot gemis. Machteloosheid kan ontmoedigen. Gelukkig is er steeds het heilzame marcheren in Gods heerlijke natuur. Terug thuis is alle pijn uit de botten verdwenen. De fysische inspanning heeft gezorgd voor een geestelijke ontspanning. En waarom nu niet zalig genieten van een glaasje wijn of een heerlijk schuimende biertje?

Uit "verhalen uit mijn leven" Fray

Vakantieherinneringen ...

Jaarthema 2023

Wist-je datjes rond vakantie vóór en na de wet op het betaald verlof (1936), deel 2.

Blankenberge
huwelijksreis jaren '60

- Tijdens het interbellum (de periode tussen de 2 wereldoorlogen) reikte de horizon van een doorsnee arbeidersgezin niet verder dan de kerktoren. Misschien dat een huwelijksreis nog richting Oostende of Brussel kon gaan maar dat was het dan. De trein zal daar echter verandering in brengen: voor de doorsneeburger is de trein hét voertuig om met familie, pak en zak voor één dag of week richting zee of bergen te schuiven. Je had muziektreinen, kampeerwagens in de jaren 1930, pleziertreinen voor dagjesmensen, Lourdestreinen voor bedevaarders. En vakantiegangers die niet graag ver reden konden de auto op de trein zetten richting Narbonne of Bologna.
- Voor reizigers met weinig voorbereidingstijd of vrees voor het onbekende bieden de groepsreizen met de bus een veilig alternatief. Na de 2de W.O. trekt ook de lagere middenklasse en arbeidersgezinnen naar het buitenland. Zij kozen veelal voor een meer betaalbare busreis. De lange reis naar (toen) goedkope Italiaanse stranden vonden ze niet erg: tijdens de rit wordt de groepsband gesmeed. De reisleader is het 'verlengstuk' van de reisorganisator en moet ervoor zorgen dat de reizigers tevreden naar huis gaan. Voor een goeie reisleader én kundige chauffeur werd er geapplaudiseerd.

Lourdesbedevaart
jaren '50

Lourdesbedevaart
jaren '60

Vakantieherinneringen ...

Jaarthema 2023

**Lourdesbedevaart
jaren '30**

- Vlaanderens Bedevaarten, met hoofdkwartier in Kortrijk, werd al in 1898 opgericht door pastoor Bruloot en Dhr. Lamoral. Doelstelling van hun onderneming: Vlamingen op Vlaamse wijze en in hun eigen moedertaal de Lourdereis te laten beleven. Men hoeft echter niet tot aan de Pyreneeën te rijden om O.L. Vrouw te zien. Razend populaire bestemmingen voor een dagtrip met de Boerinnenbond zijn bv. Halle met de Zwarte Madonna, de Lourdesgrot van Oostakker, Beauraing met de Moeder met het Gouden Hart, Scherpenheuvel.
- In de 19de eeuw waren het vooral welstellende stadsbewoners die een buitenhuis hadden. Recent onderzoek geeft aan dat er nu een kleine 8 procent van de Belgische gezinnen een vakantieverblijf bezit. Ruim de helft daarvan staat in België: een appartement aan de kust, een chalet in de Ardennen, een boot op de vaart... Buiten de grenzen is Frankrijk en daarna Spanje het meest populair.
- Terwijl de trein de massa's toeristen als eerst op weg heeft gezet, komt de automobiel aangezet als symbool van de individuele vrijheid. In de decennia na de 2de W.O. gaat het snel: in 1960 rijden er 750.000 auto's rond in België maar in 1970 zijn er dat al 3 keer zoveel. Bijna elke familie heeft er dan één. En die auto wordt dan ook het favoriete transportmiddel om op vakantie te gaan. Twee derden van de vakantiegangers verplaatsen zich in de late jaren zestig met de wagen en dat gaat ten koste van trein en bus.
- '350 kilometer per dag is heus een mooie afstand' schrijft de Koninklijke Nederlandse Toeristenbond in 1960. 'Ook al kan uw wagen waarschijnlijk vlot 90km per uur halen. Vergeet niet dat u voor uw plezier op reis bent. Vergeet niet dat er het nodige te bekijken valt onderweg.' tot zover de Toeristenbond en het tijdschrift Autotouring sluit zich hierbij aan.

Vakantieherinneringen ...

Jaarthema 2023

Getuigenissen uit het vakantieverleden van de Vlaming - vervolg
Uit het boek 'Congé payé – op vakantie vanaf de jaren 1930' van Jan
Raymaekers, historicus, schrijver en coördinator van de opleiding
'Gids en Reisleider'.

De trein is altijd een beetje reizen.

'De muziktrein reed naar de watervallen van Coo. Dat was een speciale trein waar je kon voor inschrijven in het station. Er speelde radio in die trein, geen dansen of zo, alleen radiomuziek. Dat waren jongere mensen die dat deden. De trein stopte ook in Spa, waar we aten en eens naar de bronnen gingen kijken. (1948)

'Een paar dagen op voorhand stuurden we een ijzeren koffer met de lakens en handdoeken op. Je moest dan naar het station gaan en een brief invullen. En dan kwamen ze van de spoorwegen de koffer thuis ophalen. Die stond dan in Blankenberge gereed als je binnenkwam. In die koffer stak ook de vispan, we aten aan zee veel vis.'

De jaren '60

'In 1969 gingen we voor de eerste keer naar Spanje. De meeste mensen gingen toen al met de auto maar wij zetten de auto op de trein naar Narbonne. Het was erg duur. Zo een treinreis kostte toen 10.000 frank, toen goed voor een maandloon. We waren met zes, dus vulden we een couchette. We aten en dronken in de restaurantwagen met witte tafeldoeken tot op de grond. Een Hollandse chef-kok, heerlijk eten! Ondertussen kwamen ze onze bedden opmaken. En de volgende ochtend weer ontbijt in de restaurantwagen. De service is daarna snel achteruitgegaan. De volgende jaren kregen we ontbijt in de couchette en het eten was niet meer te vreten.'

Vakantieherinneringen ...

Jaarthema 2023

'In 1974 zijn we voor de eerste keer vanuit Luik met de trein naar Fréjus gereden. Met de kinderen en met mijn ouders. Er bestond een heel voordelige formule voor de auto op de trein. Als je met drie generaties was, was dat supergoedkoop. Het was vooral goedkoop omdat mijn ouders alles betaalden.'

We zijn samen onderweg met de autocar

'In de zomer van 1980 gingen we naar Arona, aan het Lago Maggiore, terwijl de kinderen op Chirokamp waren. We gingen met de autocar. Dat is voor mij het ideale: ze halen je thuis op, zetten je af waar je moet zijn en zorgen voor een gids. Je moet je van niks iets aantrekken.'

Londen 1963

'Ik heb als reisleader eens een chauffeur gehad die altijd Coca-Cola dronk, maar dan wel met gin in. Over het algemeen was mijn verhouding met de chauffeurs goed, al was er toch sprake van enige rivaliteit. Je moest ervoor zorgen dat je de weg het best kende, dan was je de baas.'

De jaren '60

'De touroperator stelde me voor om de reis naar Andalusië te begeleiden. Ik kende geen fluit van Andalusië en sprak geen Spaans, maar ik bereidde me zo goed als mogelijk voor. Als je in Sevilla de ingang van de kathedraal niet vindt, en de Fons met zijn Michelingids zegt: "het is langs daar": dan is dat héél ambetant.'

'Ik deed een tiental reizen per jaar als reisgids, soms achttien. Het was een aardig surplus bij mijn brugpensioen. Trafalgar en Cosmos organiseerden reizen over heel Europa voor Amerikanen en Japanners, die betaalden per valies die werd gedragen.'

'Stichting Lodewijk de Raet, het reisagentschap met dat tikje meer. Zeer kwaliteitsvolle reizen. Ik ben in 1981 en 1982 twee keer mee geweest. En in 1983 mee naar Indonesië, die reis kostte toen 120.000 frank. Mijn vrouw ging niet mee want die houdt niet zo van groepsreizen.'

Vakantieherinneringen ...

Jaarthema 2023

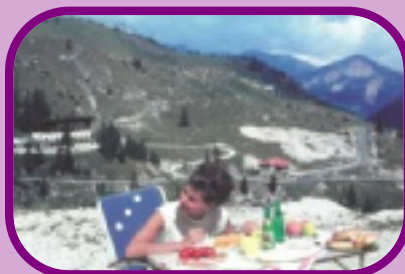
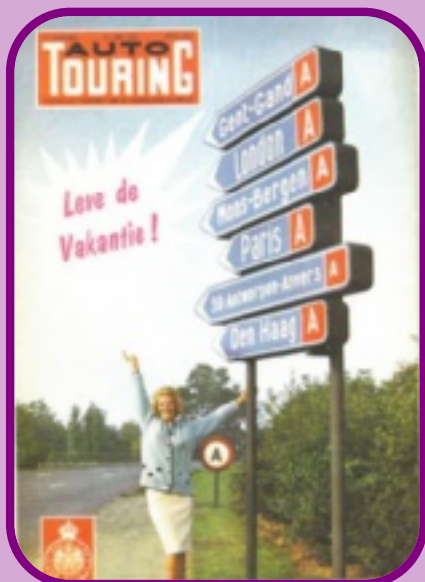
Mijn auto mijn vrijheid

'Mijn vader kocht in 1953 in Antwerpen een grote Chevrolet. Wij konden met vieren op een rij op de voorbank en met vieren op de achterbank. Een picknicktafel en voor iedereen stoelen in de koffer. Op weg naar zee picknickten we in de berm van de autostrade: we stopten gewoon en zetten ons aan de kant. Mijn vader was heel zuinig op die auto, hij staat trouwens op elke foto.'

'In de jaren '70 begonnen de mensen meer en meer een eigen auto te hebben. Vanaf dan huurden we geen bus meer met de KWB maar deden we aan carpooling.'

'In 1948 gingen mijn ouders naar het buitenland, in een Fiat die tijdens de oorlog onder een hooimijt had gezeten. En daar hadden ze een koffer aan gelast. Een heel schone wagen was dat.'

'We reden de eerste dag tot iets boven Lyon. Mijn neef kon goed kaartlezen. Je moest er in de jaren zeventig wel voor zorgen dat je een kaart van hetzelfde jaar had want de wegen veranderden voortdurend. Als je een stukje autostrade had, moest je één frank in een korf gooien. Dan kon je weer een kilometer of dertig doorrijden, tot je weer de national op moest.'

Brennerpas - Italië

Vakantieherinneringen ...

Jaarthema 2023

'We gingen in één trek op en in één trek terug, naar Anduze in de Cevennes, zodat we niet moesten betalen om te overnachten. Als we na een uur of twintig rijden in Leuven aankwamen, was het altijd discussie: mijn pa wou dan altijd eerst een friet gaan eten en een pint gaan drinken aan het station terwijl ons moeder en de kinderen direct naar huis wilden. Dat hoorde ook bij de vakantie.'

'In 1963 zijn we in een heel klein BMW'tje – een soort luciferdoosje – met z'n vieren naar Italië gereden. We waren onervaren chauffeurs maar we reden wel dwars door Napels. Dat was toen geen probleem. Op de terugweg reden we langs de bergen, maar onze auto kon niet meer in eerste of derde versnelling. De jeugdherberg in Genua, waar we die avond sliepen, lag op een helling een paar 100 meter hogerop. Ik ben dan maar achteruit de berg opgereden.'

'De eerste auto in de familie was die van de oudste zoon van mijn tante, een Opel Record. Daarin ben ik naar mijn Plechtige Communie gereden in 1964. Naar zee rijden was een daguitstap. We namen de Brusselse steenweg en dan moesten we heel Brussel door tot aan de basiliek. De autostrade was er al, met twee baanvakken, maar daar reed toen niet veel volk op. Tegen dat we in Oostende waren, moesten we al ongeveer terugrijden.'

Het gevaarlijke buitenland jaren '60

Vakantieherinneringen ...

Jaarthema 2023

Zomer 2023: naam filmacteur-actrice

1.

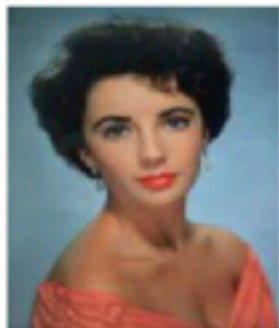
2.

3.

4.

5.

6.

7.

8.

9.

10.

11.

12.

Men kan alvast raden, de oplossing zal in het volgende nummer staan !

Vakantieherinneringen ...

Jaarthema 2023

Oplossing vorige quiz

Lente 2023: welke bloem?

1. Madeliefje
2. Sneeuwkllokje
3. Tulpen
4. Sleutelbloem
5. Klaprozen
6. Sterbloem

7. Hyacinten
8. Violtjes
9. Geraniums
10. Lelies
11. Zonnebloem
12. Narcissen

Vakantieherinneringen ...

Jaarthema 2023

VRIJHEID en VERWONDERING

De Dolomieten zijn een bergketen in het Italiaanse deel van de Alpen. Deze zijn bekend om hun loodrechte rotswanden en scherpe pieken. Bij zonsopgang en zonsondergang krijgen ze een goudachtige kleur, heel sprookjesachtig.

Hier geen mooie brede paden om te wandelen in het gebergte zoals in Oostenrijk.

Klettersteig is hier dikwijls de norm. Men dient zich af en toe vast te houden aan een kabel tegen de rotswand om boven te geraken op rotsachtige padjes of soms ook via een ladder de top over.

Het was in het jaar 2000 dat wij onze kans waagden om dat eens te proberen.

Wij hadden toen vroeger al rondgetrokken in Oostenrijk en Zwitserland en wilden onze grenzen eens verleggen.

In het dorpje Tiers (Zuid-Tirol) verbleven we in een pensionnetje samen met nog 3 andere koppels.

's Avonds zaten wij buiten op het terras met onze wandelkaarten om de tocht voor de volgende dag uit te stippelen. Er was nog een koppel dat hetzelfde deed, heel aandachtig. Al vlug kwamen we met deze mensen in gesprek. Het bleken Anita en Joachim te zijn, heel vriendelijke mensen.

Vakantieherinneringen ...

Jaarthema 2023

Voor deze mensen was dit niet zo maar een reis.

Zij waren afkomstig uit de voormalige DDR en hadden het grootste deel van hun leven vastgezet achter de Berlijnse Muur (1961-1989). Anita werkte er als kleuterleidster en Joachim in de metaalbewerking. Het Westen was verboden terrein voor hen. Al wie nog maar verdacht werd om een poging tot vluchten te ondernemen, werd streng gestraft door de Stasi.

Ze leerden er als tweede taal Russisch.

Toen de muur viel op 9 november 1989 was het groot feest.

Toch duurde het nog een lange tijd vooraleer Oost- en West Duitsland min of meer op gelijke hoogte kwamen (economisch en financieel) en terug één groot land vormden met Berlijn als hoofdstad.

Die mensen toonden ons enkele foto's van hun tijd onder het communisme. Ze hadden die altijd bij zich zodat ze hun verleden niet zouden vergeten en daardoor nog meer van hun vrijheid genoten. Vele jaren hadden ze gespaard om deze reis te kunnen maken, het was voor hen verwondering alom. Een vogel in de lucht, beweging in de bergen in de verte, de wolken. Hun verrekijker lag altijd kortbij. Wij begrepen die mensen volledig. Op een avond kwam er op het centrale plein in Tiers een fanfare uit Heist Op Den Berg spelen, Tirolermuziek.

Het was een memorabele avond. Samen met de andere gasten zijn we gaan luisteren.

Wij, mensen van het Westen, zijn onze vrijheid gewoon. Toch is dit voor veel mensen in de wereld geen normaal gegeven. Ook de verwondering over de kleine dingen in het leven zijn veel mensen onderweg op hun levenspad verloren. Hier kan reizen helpen. Het hoeft niet ver te zijn.

Ik wens bij deze iedereen vrijheid en verwondering.

Leen
Vrijwilliger

Ouders kunnen hun kinderen alleen maar goede raad geven of hen op weg helpen.

Maar hoe hun uiteindelijk karakter eruit zal zien, hangt van henzelf af.

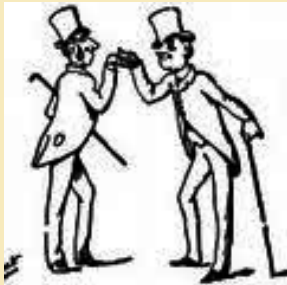
Anne Franck

*Meisjes worden moeders, moeders blijven meisjes
die kamertjes veranderen in kleine paradijsjes
die loerend leed verzachten met een pleister en met ijsjes
en als de dagen lastig zijn en minnetjes en grijsjes;
dan zingt zo'n meisje in je oor de wonderlijkste wijsjes.*

Stijn De Paepe

Het voeren van een conversatie ...

Bij een conversatie kan het gebeuren dat wat de andere zegt men niet verstaat door gebrek aan eigen intellectuele bagage. Men kan ook niet begrijpen niet op dezelfde golflengte te zitten, door een gebrek aan interesse of omdat men niet bereid is de vereiste inspanning te leveren om het standpunt van de andere te beluisteren.

Bij een conversatie kan men de andere wel begrijpen maar moedwillig het uitgangspunt van de andere negeren. Men gaat voorbij aan de belangrijkste elementen en nietszeggende details hemelt men op. Men creëert aldus een eigen "waarheid", in feite een leugen. En die leugen gaat men dan verder verkondigen als "de waarheid", en zo de andere in een verkeerd daglicht plaatsen. Deze veel voorkomende vorm van roddel, van kwaadsprekerij heeft als enig doel het beeld van de oorspronkelijke gesprekspartner te beschadigen.

Waarom deze verdraaiing van de waarheid? Is de leugen, de beschadiging van iemand anders nieuws? Of is het de bedoeling het te mooi beeld van de andere te beschadigen en zo voor zichzelf een volmaaktheids-illusie te creëren? Dit alles duidt op kleinheid van de nieuwsbrenger.

Ik geloof in het respect voor het eigen zijn en de eigen waarheid van de andere. Het is de basis van een harmonieus samenzijn en een bron van waardering voor elk mens. Ik geloof tevens dat het brengen van positief nieuws over de anderen leidt tot een positief beeld van zichzelf.

Uit "Verhalen uit mijn leven" Fray

Overleden bewoners

Ondanks alle pijn en verdriet waren het
dierbare
momenten ....

Mariette Baten

Lisette Ghysens

Jozef De Kuiper

Julma Stalpaert

Diane De Brouwer

Maria Gies

Aimé De Heel

Rose-Marie Arijs

Augustin Danckaert

Zomergedicht

Zomerzang
Dans, zegt zij
kleur de dag
met de mantel
van de vliegende vlinder

Droom, zegt ze
van de warmte
van de zandkorrels
kriebelend onder je hemd

Lach, roept ze
over de dagen heen
laat de zomer schallen
als in een zilveren schaal

Schrijf, gebiedt ze
je woorden heen over mijn huid
maak je taal in mij vast
als een schip dat voor anker gaat

www.josvanrosmalen.nl

Groepsinterview

Vakantie in het buitenland

Aanwezig: Gaby De Cooman, Lucienne Arijs, Herman en Marie-Jeanne D'Herde, Jozef Bosseman, Agnes Van Gyseghem

Jullie ondernamen regelmatig een buitenlandse reis, organiseerden jullie dat zelf of deden jullie een beroep op het reisbureau?

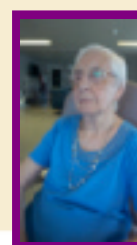
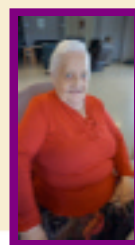
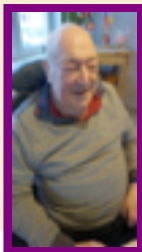
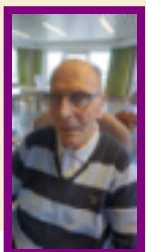
Gaby: Mijn man, Cyriel, organiseerde de reis helemaal zelf; soms met de hulp van iemand van het Groen Kruis. Deze man kon het hele reistraject voor ons uitstippelen, alles via secundaire wegen – géén autoroutes. Met de auto zijn we onder andere naar Andorra en Monaco geweest. Naar Tenerife zijn we ook gevlogen, alles toen zelf geboekt door mijn man. Dat moet toen in de jaren '60 geweest zijn. Nadien zijn we nog enkele keren met een touroperator op reis geweest.

Agnes: Ik heb heel veel gezien omdat ik als begeleidster meeding met Licht en Liefde (blinden), Ultra Montes en Ziekenzorg. Ooit ben ik wel met m'n dochter, schoonzoon en kleinkind mét een caravan naar Spanje geweest. Ik was een beetje de oppas voor mijn kleinkind.

Lucienne: We zijn regelmatig weg geweest en boekten onze reis toen bij een reisbureau in Denderhoutem (Muylaert).

Herman: We zijn veel met de caravan op reis geweest en we regelden die vakanties meestal zelf. We reden via de secundaire wegen en vermeden zo de péage want met een caravan is het dubbel zo duur. Tijdens ons groot verlof gingen we met kameraden op stap. We reden soms met 3 koppels en elk met z'n eigen caravan, in een treintje naar het zuiden.

Jozef: Ik was meer dan 10 jaar buschauffeur bij De Ras, zowel voor ééndagsreizen als voor lange reizen. We waren steeds met 2 chauffeurs. Zo reden we dikwijls naar Oostenrijk en Duitsland waar we dan 14 dagen bleven. Ook Joegoslavië, Spanje en wel 10 keer Lourdes stonden op mijn programma. Op die langere reizen was er meestal ook een gids aanwezig en dan gebeurde het dat de chauffeur de mensen voor een uitstap ergens naartoe reed.

Hoelang bleven jullie dan weg?

Marie-Jeanne: Soms was dat wel 3 weken omdat we in 3 dagen opreden naar bijvoorbeeld Toscane en evenveel dagen nodig hadden om terug te keren. Zo had je al bijna één week reistijd.

Gaby: Als we goesting hadden kwamen we terug, er was niks waar we moesten naar kijken of voor thuis zijn.

Marie-Jeanne, Gaby, Lucienne: Er waren ook 1-dags reizen. Daarvoor moest je op voorhand inschrijven maar zo hebben we ook veel gezien en zijn we op veel plaatsen gekomen.

Wellicht hebben jullie van alles meegemaakt op die reizen: vele mooie momenten maar ook minder leuke dingen? Of grappige dingen?

Herman: We zijn ooit eens met de caravan dwars door Parijs gereden, we waren met 3 koppels, elk met hun caravan en ik moest de kop trekken! Dat hebben we maar één keer gedaan hoor, niet te doen!

Gaby: Parijs! Daar vertel je wat. Cyriel heeft daar ooit eens verschillende keren hetzelfde rondje gereden: de pijlen waren verzet!

En dan in Nice: op de grote boulevard mocht je maar tot 17u je wagen parkeren. We hebben meegemaakt dat er daar iemand zijn 2 PK'tje met open dak liet staan Toen hij terugkeerde naar de wagen stond die vol water: na 17u worden de palmbomen daar besproeid; alles wat in de buurt staat wordt mee onder water gesproeid!

Lucienne: Ik ben eens met een gebroken sleutelbeen meegereden naar Oostenrijk met de bus. De reis was immers al volledig betaald. Wat moest je doen? Meegaan natuurlijk maar het was geen pretje. Ik heb overal afgezien: in de bus, in de hotelkamer om te slapen... zeer pijnlijk.

Groepsinterview

Vakantie in het
buitenland

Herman, Marie-Jeanne: In 2010 stonden we op een camping in de buurt van Rennes. Daar kreeg Herman een hartinfarct. Ik (Marie-Jeanne) mocht niet direct mijn man opzoeken in het hospitaal, het was echt spannend voor mij. Gelukkig is alles goed gekomen maar we moesten wel 10 dagen wachten om verder te mogen reizen. Via de VAB-verzekering is er dan een chauffeur gekomen die samen met ons en de caravan terugreed naar België. Onderweg vertelde die man dat het de eerste keer was dat hij met een caravan reed!!

Gaby: Wij gingen ook met het vliegtuig op reis. Vrienden van ons hadden ook graag eens gevlogen en we regelden het om samen op vliegvakantie te gaan. Ik heb daar foto's van en toen Martine Van den Meerssche (hoofd poetsdienst Meredal) die foto's zag zei ze verbaasd: maar dat is mijn metje, hoe komt het dat zij op deze foto's van jou staat?

Wat deden jullie zoal op reis?

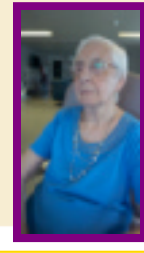
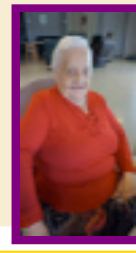
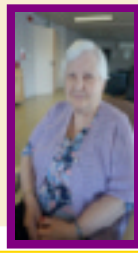
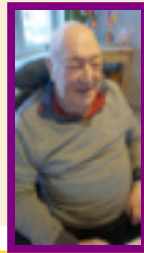
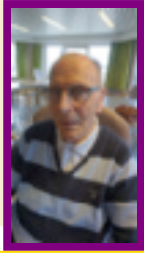
Lucienne: Ik ging veel zwemmen, we hadden altijd een hotel met een zwembad. Van een wipplank springen deed ik ook graag, ooit ben ik bij een sprong met mijn voet in een stuk ijzer beland.

Herman: wij hadden een BBQ mee in de caravan. Die heb ik veel gebruikt: een lekkere biefstuk bakken of reuze-brochettes. Ik bakte voor iedereen! Een terras doen deed ik ook graag.

Gaby: Overal waar iets te zien was, daar trokken wij naartoe. Op bezoek bij een wijnboer in Duitsland had mijn man Cyriel al iets teveel wijn op en hij zong toen het lied van de Meerse Pap. Toen we daar het jaar nadien nog eens kwamen kende de wijnboer ons nog: daar is de man van de Meerse pap!

Agnes: In de jaren '90 ben ik als begeleidster met de blinden mee naar Zuid-Afrika getrokken. We waren op hotel in Johannesburg. We hebben het Krugerpark gedaan, daar kwamen de aapjes bovenop de safariwagen zitten! Met een binnenlandse vlucht zijn we naar Kaapstad gevlogen. Dat was een reis van 3 weken.

In Oostenrijk kwam ik dikwijls, als begeleidster bij Ultra Montes. We waren daar gelogeed in een chique chalet. Het was een wandelvakantie op sneeuwvrij gemaakte wandelpaden want we logeerden daar telkens in februari, het volle winterseizoen.

Gaby, Agnes: Met de wandelclub zijn we naar het Zwarte Woud geweest, uiteraard om te wandelen.

Lucienne: We gingen altijd met dezelfde mensen van Haaltert – Terjoden op reis naar Oostenrijk. Veel wandelen en 's avonds gaan dansen. Vooral die Tiroleravonden waren gezellig: veel zingen en plezier maken.

Wat is het mooiste dat jullie zagen, wat heeft de meeste indruk gemaakt? Speciale herinneringen aan bepaalde reizen? Waar zou je zeker nog een keertje naartoe willen als dit kon?

Jozef: Naar een wijnboerderij in Duitsland, met een dubbeldekker! Na de degustatie kon je de geproefde wijnen ook kopen. Meestal werd er in Trier een stop gehouden voor de lunchpauze.

Herman: Als soldaat was ik gelegerd in Kassel, Duitsland. Later zijn we naar Kassel (Fuldadal) op reis geweest want ik wou het graag nog een keertje zien. We bezochten daar het Hercules monument en de Herculeswatervallen. Dat vond ik heel mooi.

Agnes: Ik had de gelegenheid heel veel te zien: Polen, Berlijn, Turkije, Duitsland, Frankrijk, Kroatië,... Het allermooiste vond ik echter Zuid-Afrika. Prachtige natuur. We hadden daar ook de kans het wijndomein van een Kortrijks koppel te mogen bezoeken.

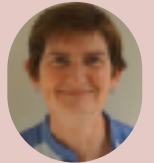
Marie-Jeanne: Eén van de mooiste landen vonden wij Kroatië – een reis die we cadeau kregen van de kinderen.

De cruise op de Nijl met organisator Lauwers was heel mooi, dat was toen 8 dagen op de Nijl en 8 dagen aan de Rode Zee. Ik heb daar toen veel armoede gezien. Als toerist was je goed gelogeerd maar we mochten eens de machinekamer van het schip bezoeken en zagen hoe de mannen daar armoedig gelogeerd waren. Ze moesten werken met natte handdoeken in de hals om het vele zweet op te vangen.

Gaby: De cruise van Nice naar Corsica was veruit het mooiste dat wij ooit te zien kregen. Onvergetelijk. In de jachthavens die we tegenkwamen lagen vele chique boten! Ook het eiland zelf is erg mooi en groen maar wel met een ruwe natuur. Je moest niet denken op het strand te gaan liggen want het waren meestal keien.

Lucienne: de Tiroleravonden vond ik zeer leuk. Een boottocht op de Rijn is me ook bijgebleven: zoveel mooie zichten en prachtige, oude kastelen.

Iedereen: We hebben zoveel moois gezien en we zijn het er allemaal over eens: we hebben het toch maar gehad!!

Zuster Lydia, kun jij ons wat vertellen over je jeugd ?

Ik ben in Buggenhout opgegroeid in een gezin van 9 kinderen. We waren met 5 jongens en 4 meisjes. Ik werd geboren in 1937 en zat ergens tussenin. Mijn moeder beviel van 11 kinderen; 2 ervan zijn vroeg gestorven. Zij deed het huishouden. Vader was boer. Hij kweekte varkens en had ook een zestal melkkoeien. Iedere dag haalde hij bij de omliggende boeren ook de melk op en bracht die naar de melkfabriek.

Mijn lagere schooltijd bracht ik door in het schooltje van Opstal, een gehucht van Buggenhout. Ik deed er mijn eerste en Plechtige Communie en bleef er tot mijn 14 jaar.

Wanneer trad je dan in het klooster ? Een jaar later trad ik als piepjonge novice in, in het klooster van Buggenhout. Het was een kloostergemeenschap van de zusters van Sint-Vincentius. Ze droegen armoede en boete in hun vaandel.

In die periode kon ik aan de slag in een huis van de zusters op de Burchtdam in Ninove: "Hulp in Nood". We werkten er met 4 zusters en verzorgden er dagelijks zieke en palliatieve mensen. Het waren allemaal inwoners van Ninove, Meerbeke en omstreken. Soms gingen we ook 's nachts waken bij een stervende. Als vergoeding en dank kregen we voedsel; vooral "pensen" kregen we regelmatig! Ik heb er 7 jaar gewerkt.

Hoe ben je in het klooster van Mere terecht gekomen?

Het klooster in Buggenhout werd op een bepaald moment gesloten. Via de pastoor kwam ik in contact met de zusters Jozefienen. Zij hadden hun hoofdhuis in Sint-Kruis-Winkel en ik mocht de overstap maken naar hen. Ze waren voor die tijd vrij vooruitstrevend en dat sprak me aan. Ik werd uitgezonden naar het klooster hier in Mere. Samen met oa. zuster Liesbeth stond ik op "den tallud" en verzorgde ik er de mannen van het rusthuis.

Je woonde ook nog een paar jaar in Gent. Hoe kwam je daar terecht?

Ik had contact met de armoede-organisatie Poverello. Vanuit Brussel werd mij gevraagd om in de afdeling van Gent te gaan werken. Toen ben ik verhuisd van Mere naar een appartementje in het Rabot in Gent. In de Poverello stond ik in de keuken en kookte er dagelijks voor de Gentse armen. Dat werk heb ik héél graag en met hart en ziel gedaan. Ik kreeg zoveel dankbaarheid terug van de mensen!

Jammer genoeg kreeg ik gezondheidsproblemen en moest ik er na een paar jaren mee stoppen. Er volgden regelmatig ziekenhuisopnames en ik verzwakte. Na één van deze opnames was mijn toestand zo ernstig dat ik niet anders kon dan terug naar Mere te komen, naar een kamer in het rusthuis.

Van welke dingen geniet jij het meest in je leven?

Ik zie heel graag kinderen; ze maken me echt blij. Het lot bracht mij jaren geleden het mooiste geschenk dat er was: een kleine jongen die door toevallige omstandigheden mijn pad kruiste. Hij mocht af en toe een tijdje bij mij doorbrengen. Hij is nu volwassen, studeert goed en heeft een vriendin. Toch blijft hij mij regelmatig bezoeken en heb ik er nog altijd een zeer goede band mee.

In de kijker

De werkgroep comfort en ergonomie

HISTORIEK

Wisten jullie dat de werkgroep comfort en ergonomie ondertussen al 22 jaar bestaat?

In 2002 zijn we kleinschalig gestart als pilootproject met een tilcommissie, met als belangrijkste doelstelling 'het juist tillen van bewoners en het correct hanteren van tilliften'.

Door de jaren heen heeft ons woonzorgcentrum sterk ingezet op vorming van hef- en tiltechnieken bij alle medewerkers en even belangrijk de aankoop van comfortmateriaal.

In 2013 is er een inhoudelijke uitbreiding tot stand gekomen, namelijk comfortzorg.

De C van comfort is en blijft zeer belangrijk binnen het WZC Meredal, zeker bij het begeleiden van fragiele bewoners.

Het woord 'tillen' was niet meer van deze tijd waardoor er in het jaar 2020 opnieuw een naamswijziging plaats gevonden heeft: ergonomie.

De naam 'werkgroep comfort en ergonomie' staat nog steeds tot op de dag van vandaag in het "spotlight".

Wij als comfortverantwoordelijken zijn fier dat we deze werkgroep hebben kunnen realiseren binnen onze instelling.

WIE ZIJN WIJ?

De werkgroep bestaat uit verschillende leden en ook verschillende disciplines:

Verantwoordelijke Bewonerszorg **Melina De Schryver** is een belangrijk schakelpersoon naar de directie toe.

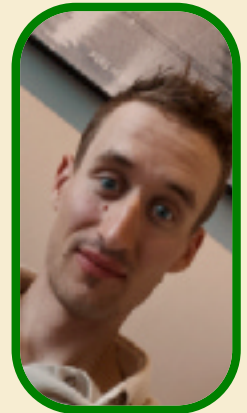
Comfort coördinator **Hilde Van Den Eeckhaut** coördineert en organiseert het jaarprogramma.

Op de afdeling Lijsterbos zijn de comfortverantwoordelijken: **Martine Danckaert** en **Marissa Bauwens**

Op de afdeling Blauwbos zijn de comfortverantwoordelijken: **Vanessa Schmitz** en **Niels Platteau**.

Op de afdeling Sterrebos zijn de comfortverantwoordelijken: **Melissa Van der Niepen**, **Cheyenne Van Daele**, **Melissa Van Nuffel**) en **Marte Van Langenhove**.

WAT IS ONZE TAAK

De comfortverantwoordelijken staan in voor Comfort en Ergonomie tijdens hun dagelijkse werking. Onze werkgroep richt zich naar 2 belangrijke doelgroepen: Bewoners en Medewerkers. Daarnaast is de werkomgeving en infrastructuur ook een belangrijke pijler.

Het zijn zij, de zorgmedewerkers, die het best de noden kennen van onze bewoners. Ook op ergonomisch vlak blijft hun waakzaamheid groot: zij hebben voortdurend aandacht voor rug- en schouder sparende houdingen bij de medewerkers.

Taakgericht naar Personeel toe:

- Vormingen aan het zorgdepartement, keuken, facilitaire- en technische dienst
- Juist gebruik aanleren van hulpmiddelen : hoog-laag bed en bad, alternering matras, tilliften, comfortzetels, verschillende positioneerkussens, enz...
- Opvolgen van het tilprotocol bij alle bewoners, zeker bij wijziging van de gezondheidstoestand.

Taakgericht naar Bewoners toe:

- Decubituspreventie bij zit en lig
- Comfortabel zitten en liggen
- Comfortabel verplaatsen van bed naar zetel en omgekeerd

Taakgericht naar omgeving en infrastructuur:

- Advies geven bij aankoop van nieuw zorgmateriaal, alsook ergonomisch advies. Zo kreeg de dienst administratie aangepaste bureelstoelen. De dienst facilitair gebruikt een eigen ontworpen hoog-laag oprijbrug voor het reinigen van rolwagens. Heel handig!

Gerealiseerde projecten :

- Renovatie badkamers Blauwbos en Sterrebos met inloopdouche. Hier kan gebruik gemaakt worden van een warme badcape.
- Opnames interne film over verplaatsingstechnieken: dit wordt gebruikt als didactisch materiaal bij nieuwe medewerkers en stagiairs.
- Inrichten van comfortruimtes: opslagplaats voor comfortmateriaal dat 24/24u en 7/7 dagen ter beschikking staat.
- Nieuw vanaf 2023: valpreventie en fixatie beperkende maatregelen

VOORSTELLING LAATSTE NIEUW PROJECT

Herinrichten van de gemeenschappelijke toiletruimte op de afdeling Sterrebos.

Wat vooraf ging:

Wij streven naar discretie en rust bij onze bewoners tijdens een toiletbezoek. Naast het bieden van privacy, is de infrastructuur ook heel belangrijk. Uit bevraging bij het personeel bleek dat het compartiment voor mictietraining veel te klein was. Hierdoor bleek de fysieke arbeid te zwaar.

Oude opstelling

Accessoires waren verouderd en aan vernieuwing toe. Ook willen wij nadenken hoe herkenbaar een ruimte is voor onze bewoner met dementie. Valt het u ook op dat een sanitaire ruimte alleen maar bestaat uit bleke artikelen, een wit toilet, bleke tegels, een witte toiletpapierhouder, en ga zo maar door!

Realisatie nieuwe opstelling

De grootste verandering is de mogelijkheid om het compartiment voor mictietraining, binnen de gemeenschappelijke toiletruimte, veel ruimer te maken. Directie, technische ploeg en de werkgroep hebben gekozen voor een mobiele wand. Dit wil zeggen dat bij aanvang van de mictietraining, de mobiele wand volledig open gezet wordt.

Hierdoor is de toegankelijkheid van 1 bewoner, 2 medewerkers en 1 tillift verzekerd!

Uiteraard is er ook nagedacht over privacy, een heel belangrijk item binnen de ouderenzorg. We kozen ervoor een nieuw ondoorzichtbaar gordijn te hangen aan de ingang deur.

Na de mictietraining, wat toch gemiddeld dagelijks 1,5 uur in beslag neemt, worden de panelen in hun originele stand geplaatst en vergrendeld! Daardoor blijft de veiligheid gegarandeerd.

Naast deze mobiele wand zijn er volgende belangrijke accessoires bevestigd:

- Een kolomkast met alle incontinentiemateriaal.
- Een veilige opklapbare toiletbeugel.
- Een dementie vriendelijke toiletpapierhouder, dat dicht bij de bewoner hangt.
- Een handschoenhouder voor 3 maten.
- Een dispenser met reinigingsmelk.

Wij als werkgroep, maar nog meer alle medewerkers van de afdeling Sterrebos, zijn heel tevreden met dit gerealiseerd project.

Langs deze weg willen wij de directie en de technische ploeg hiervoor bedanken.

Zonder hun steun en vertrouwen staan wij nergens.

Alle comfortverantwoordelijken nemen hun deeltaak ter nauwer harte, bruisen van enthousiasme en denken misschien nu al na over een volgend project!

Zorg

Zorg is zoveel meer dan zorgen

Zorg is liefde, hoop, betrokkenheid

Zorg is welzijn willen borgen met kracht, geduld en tederheid.

